உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பஞ்சாட்சரப்பதிகம்.
நடராஜப்பத்து.
சங்கப்புலவர்கண்டச்சுத்தி

இம்மூன்றும் அடங்கியிருக்கின்றன.

இஃது,

சிறுமணவூர்,

முனிசாமிமுதலியார்

அவர்களால்

இயற்றப்பட்டு,

தமது

சென்னை சூளை,

சிவகாமிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

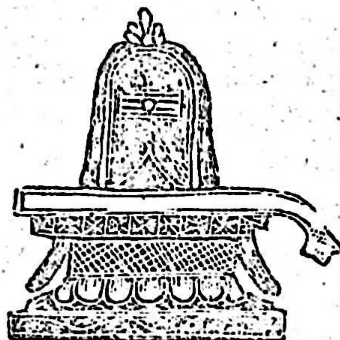
1908.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிதம்பரம் நடராஜர்

பஞ்சாட்சரப்பதிகம்.

வசியசிவசங்கரா வசியகெங்காதரா வசியகைலாசவாசா வசி யபணியணியுரக வசியமான்மழுகரா வசியசிவகாமிநேசா, வசியதி ஜீக்ஷேத்திராவசிய புவனேஸ்வரா வசியஓம்நடனபாதா- வசியகரி யுரியழக வசியபுலி யிடையழக வசியசிர .மாலையழகா, வசியமதி முடியழக வசியபசுபதியழக வசியவென் மனதில்வாசா- வசியமு ன்ஞாலழகவசிய வெண்ணீறழகவசியமறை பரவுமழகா, வசியவெ ன்றனையனுதினம் போற்று மடியார்க்கு அருள்மடைதிறந்தி ல்லை- அதிபதிஜெகாதி துதிபதி சிவகாமி அன்பினுரை நடன பதியே. க

சிவயநமவென்று திவமூழ்கியுருவேற்று வோர்செய்தொழி லெலாம் வசியமாய் - ஜெகவசியமாம்சகல முகவசியமாம்செய்ய சிந்தையெலாம்வசியமாம், வயனமசியென்றுவுரு வேற்றுவார்

சத்ராதியானுடை விட்டபந்நாம்- அடங்காதபூதபேதம் பாரிலவை
யெலாம் வளர்குலாலஞ் திகிரியாம், யனமசிவ வயனமசிவயனம
மசிவயன எல்லாமுன்னடலமன்றோ-யிவ்வுலக பொருளுந்தனிஅவ்
வுலகமருளுந்தவி யியவிருசெய்வமுளதோ, அவுனுசிப்வனுதி சௌ
னுதிமூர்த்தர்க்கு அருள்மடைதிறந்ததில்லை - அதிபதிஜெனகாதி
துதிபதிசிவகாமி அன்பிலுரை நடனபதியே. ௨

புல்லாய்ப் பிறந்தாலு மிருகாதி ஜெனனங்கள்பசியாரிமலிமூ
மன்றோ- பூண்டாய்ப்பிறந்தாலும் புலத்தியர்கள்கொண்டுசிலபிணி
தீர்ந்து புகழ்வரன்றோ, கல்லாய்ப்பிறந்தாலும் வல்லவர்கள் மிதி
கொண்டு காட்சிக்குருத்து மன்றோ- கழுதையுருவந்தாலும்ஆவெ
னக்கத்திறல் கைகண்டசகுணமென்பார், எல்லாமிலாயலே இப்
பிறவிதந்தென்னையேங்கவிட்டகலின்றாய்-எத்தனையன்னையினெத்
தனை தந்தைபினெத்தனைபிறவிவருமோ, அல்லலெனுமாசறுத்தா
ட்கொளுந்தெய்வமே அப்பனே தில்லைநகர்வாழ் - அதிபதிஜென
காதி துதிபதிசிவகாமி அன்பிலுரை நடனபதியே. ௩

கல்லாதமூடரைக்கயவரைக் காமுகரைகல்நெஞ்ச வஞ்சரிவ
ரை-சற்றுமறிவில்லாத மோழையைக் கோழையைக்கார்க்க வை
த்துண்டபேரை, பொல்லாதமூர்க்கரை மிருகங்கள்போன்றவரை
பொய்க்கு அஞ்சாதபேரை- பூமிபிற்பிறருக்கு யிடுக்கமுயல்வோ
ர்களைப் பிணமொத்தபேரைபலரை, நல்லாரெனக்கவிகள்சொல்லி
யலைபாமல் நானுளாவதென்று சிவமே- நானன்றி நீயேதுநீயன்றி
நானேது நானுபுரைத்ததேது, அல்லிலும் பகலிலும் நீயிலாதனைச
வேது அருள்மடை திறந்ததில்லைக்-கதிபதிஜெனகாதி துதிபதிசிவ
காமி அன்பிலுரை நடனபதியே. ௪

ஜெகமெட்டுதிசைகளுங்கிரிகள் பலசெய்வமும் செம்பொன்
மணிமாடைமேடை-சேயன்னை தந்தைபுமாரென்ற ஆனவஞ்
செல்வமும் வல்லசித்தும், முநடேறுமெமனுக்கு முன்வந்துவுத
வுமோ முத்திக்குவித்துமுளதோ - மூவாசைவிட்டுகனி சருகாதி
தின்றாலும் முன்செய்தவினை யகலுமோ, யிசகீகானுதுயிருளோது
வெளியேதுநினைவேது கனவுமேது அகவுறவு பற்றற்றுதுறவுறவு
முற்றற்ற ஆரியர்கள் பரவுதில்லை, அதிபதிஜெனகாதி துதிபதிசிவ
காமி அன்பிலுரை நடனபதியே

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

கடவுள் துணை.

நடராஜப்பத்து.

மண்ணாதிபூதமொடுவிண்ணாதிஅண்டம்நீமறைநான்கினடிமு
டியுநீ மதியுநீ ரவியுநீபுனலுநீ அனலுநீ மண்டலமிரண்டே
ழுநீ, பெண்ணுநீ ஆணுநீ பல்லுயிர்க்குயிருநீ பிறவுநீஒரு
வனீயே பேதாதிபேதநீ பாதாதிகேசநீபெற்றதாய்தந்தைநீயே
பொன்னுநீ பொருளுநீ யிருளுநீ ஒளியுநீ போதிக்கவந்த
குருநீ புகழொணாக்கிரகங்க ளொன்பதுநீ யிந்தபுவனங்கள் பெற்
றவனுநீ, எண்ணரிய ஜீவகோடிகளீன்றவப்பனே என்குறைக
ளார்க்குரைப்பேன், ஈசனே சிவகாமிநேசனே யெனையீன்றதில்லை
வாழ் நடராஜனே. ௧

மானாட மழுவாட மதியாட புனலாட மங்கைசிவகாமியாட,
மாலாடநூலாட மறையாடதிரையாட மறைதந்தபிரம்மனாட கோ
னாட வானுலகு கூட்டமெல்லாமாட குஞ்சரமுகத்தனாட, குண்
டலமிரண்டாட தண்டைபுலியுடையாட குழந்தைமுருகேசனாட
ஞானசம்பந்தரொடு யிந்திரர்பதினெட்டுமுனி யஷ்டபாலகருமா
ட, நரைதும்பை யறுகாடநந்திவாகனமாட நாட்டியப்பெண்க
ளாட, வினையோட வுனைபாட யெனைநாடியிதுவேளை விருதோடு
ஆடிவருவாய், ஈசனே சிவகாமிநேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ்
நடராஜனே. ௨

கடலென்றபுவிமீதில் அலையென்றவுருக்கொண்டு கனவென்ற
வாழ்வைநம்பி, காற்றென்றமூவாசை மாருதச்சுழலிலே கட்டு
ண்டுநித்தநித்தம், உடலென்றகும்பிக்கு உணவென்றயிரைதேடி
ஓயாமலிரவுபகலும் உண்டுண்டுறங்குவதை கண்டதேயல்லாதொரு
பயனடைந்திலேனை, தடமென்றமிடிகரையில் பந்தபாசங்களெ
னும் தாபரப்பின்னலிட்டு, தாயென்றுசேயென்று நீயென்று நா
னென்று தமியேனைஇவ்வண்ணமாய், இடையென்றுகடைநின்று
யேனென்று கேளாதிருப்பதுன்னழகாகுமோ ஈசனேசிவகாமிநே
சனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ்நடராஜனே. ௩

பம்புசூனியமல்ல வைப்பல்லமாரணந் தம்பனம்வசியமல்ல,
பாதாளவஞ்சனம் பரகாயபிரவேசமதுவல்ல ஜாலமல்ல, அம்புகு
ண்டுகள் விலகமொழியு மந்திரமல்ல ஆகாயகுளிகையல்ல, அன்
பொடுசெய்கின்ற வாதமோடிகளல்ல அரியமோகனமுமல்ல, கும்

பமுனி மச்சமுனி சட்டமுனிபிர்ம்மரிஷி கொங்கணர் புலிப்பாணி யும், கோரக்கர்வள்ளுவர்போகமுனி யிவரெலாங்கூறிடும் வயித் தியமல்ல, எம்மனதுன் னடிவிட்டு நீங்காதிலை நிற்கவே துளவு புகலவருவாய், ஈசனே சிவகாமிநேசனே யெனையின்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. ௪

நொந்துவந்தேனென்று ஆயிரஞ்சொல்லியும் செவியென்ன மந்தமுண்டோ றுட்பநெறியறியாத பிள்ளையை பெற்றபின் நோக்காததந்தையுண்டோ, சந்ததமுந் தஞ்சமென்றடியைப் பிடித்தபின் தளராதநெஞ்சமுண்டோ தந்திமுகனறுமுகன் இருபிள்ளை யில்லையோ தந்தைநீ மலடுதானோ, விந்தையுஞ்சாலமும் உன்னிட மிருக்குதே வினையொன்று மறிகிலேனே- வேதமுஞ்சாஸ்திரமும் உன்னையே புகழுதே வேடிக்கையிதுவல்லவோ, யிந்தவுலகீரேழு மேனளித்தாய்சொல்லு மினியுன்னைவிடுவதில்லை, ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையின்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. ௫

வழிகண்டு வுன்னடியைத் துதியாதபோதிலும் வாஞ்சையில் லாதபோதும் வாலாயமாய்க்கோயில் சுற்றாதபோதிலும்வஞ்சமே செய்தபோதும், மொழியெதுகை மோனையில்லாமலே பாடினும் மூர்க்கனேமுகடாகிலும் மோசமேசெய்யினும் தேசமேகவரினும் முழுகாமியேயாகிலும், பழியெனக்கல்லவே தாய்தந்தைக் கல்லவோ பார்த்தவர்கள் சொல்வார்களோ பாரறிய மனைவிக்கு பாதியுடலீந்தநீ பாலனைக்காக்கொணாதோ, எழில்பெரிய அண் டங்களடுக்காயமைத்தநீ யென்குறைகள் தீர்த்தல்பெரிதோ, ஈச னே சிவகாமிநேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. ௬

அன்னை தந்தைகளென்னை ஈன்றதற்கழுவனோ அறிவிலாதற் கழுவனோ-அல்லாமல் நான்முகன் தன்னையேநோவனோ ஆசைமூ ன்றுக்கழுவனோ, முன்பிறப்பென்னவினை செய்தனென்றழுவனோ மூடவறிவுக்கழுவனோ-முன்னிலென் வினைவந்து மூளுமென்றழு வனோ முத்திவருமென்றுணர்வனோ, தன்னைநொந்தழுவனோ வுன் னைநொந்தழுவனோ தரித்திரதிசைக் கழுவனோ- இன்னமென்னப் பிறவிவருமோ வென்றழுவனோ வெல்லாமுரைக்கவருவாய், ஈச னே சிவகாமிநேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. ௭

காயாமுன்மரமீது பூபிஞ்சறுத்தனோ கன்னியர்கள் பழிகொ ண்டனோ கடனென்று பொருள்பறித்தே வயறெறித்தனோ கிளை வழியில் முள்ளிட்டனோ, தாயாருடன்பிறவிக்கென்ன வினைசெய் தனோ தந்தபொருளில்லையென்றனோ- தானென்றுகர்வித்து கொ லைகளவுசெய்தனோ தபசிகளையேசினேனோ, வாயாரப்பொய்சொ ல்லி வீண்பொருள்பறித்தனோ- வாணரைப்பழித்திட்டனோ வட

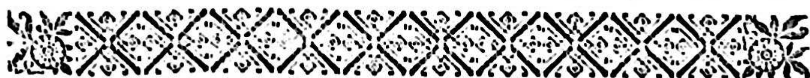
வுபோலேபிறரைச் சேர்க்கடித்தனேயந்நபின் னென்செய்தனே, யியாதலோபியென்றே பெயரெடுத்தனே யெல்லாம்பொறுத்தாளுவாய் ஈசனே சிவகாமிநேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. ௮

தாயாரிருந்தென்ன தந்தையுமிருந்தென்ன தன்பிறவியுறவு கோடி-தனமலைகுவிந்தென்ன கனபெயரெடுத்தென்ன தாரணியை யாண்டுமென்ன, சேயர்களிருந்தென்ன குருவாய் திரிந்தென்ன சிஷர்களிருந்துமென்ன சித்துபலகற்றென்ன நித்தமும் விரதங்கள்செய்தென்ன நதிகளெலாம், ஓயாதுமூழ்கினும் என்னபலன் எமனேனைதன்னைக் கண்டுத்தடுக்க உதவுமோ யிதுவெலாம் சந்தை உறவென்றுதான் உன்னிருபதம்பிடித்தேன், யார்மீது உன் மனமிருந்தாலுடன் கடைக்கண்பார்வை யதுபோதுமே ஈசனே சிவகாமிநேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. ௯

இன்னமுஞ்சொல்லவோ உன்மனங்கல்லோ இரும்போ பெரும்பாறையோ- இருசெவியு மந்தமோகேளாது அந்தமோ இது வுனக்கழகுதானோ, யென்னாள்லை மோகமே யிதுவென்ன சாபமோ யிதுவுமதுன்செய்கைதானோ-யிருபிள்ளை தாபமோயார்மீது கோபமோ ஆனாலும்நான்விடுவனோ, உன்னைவிட் டெங்குசென்றுழம்விழலாவனோ உனையடுத்துங்கெடுவனோ- ஓகோவிதுன்குற்றமெனக்குற்றமொன்றுமில்லை யுற்றுபார்பெற்றவையா-என்குற்றமாயினும் உன்குற்றமாயினுமினியருளளிக் கினைவாய் ஈசனே சிவகாமிநேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. ௰

சனிராகுகேதுபுதன் சுக்கிரன்செவ்வாய்க்குருச் சந்திரன் சூரியனிவரை-சற்றெனக்குள்ளாக்கி ராசிபனிரெண்டையுஞ் சமமாய்நிறுத்தியுடனே, பனிபொத்த நட்சத்திரங்க ளிருபத்தேழும் பக்குவப்படுத்திபின்னால்-பகர்கின்ற கரணங்கள்பதினொன்றையும் வெட்டி பலவையும்அதட்டி யென்முன், கனிபோலவே பேசிகெடுகினைநினைக்கின்ற கசடர்களையும் கசக்கி கர்த்தனின்தொண்டராம் தொண்டர்க்குத் தொண்டரின் தொண்டர்கள் தொழும்பனாக்கி, இனியவளமருவுசிறுமணவை முனிசாமி யெனையாள்வதினியுன் கடன்காண் ஈசனே சிவகாமிநேசனே யெனையீன்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

கடவுள்துணை.

கண்டசுத்தி.

விருத்தம்.

பணந்தேடியாரிருந்தா ருலகமீதில்
பாவிதிரியோதிரனும் பாட்டனாரும்
குணமானதுரோணரவர் கருணன்பூரி
சூரியதேரோர்தேசத்தரசன் சகுனிசல்லி
பிணமானார்ச்சுனன்கை யம்பினாலே
பெண்டீரும்பணங்காசும் பிறகேபோச்சா
மணமானவாழ்வுபொரு ளாடுமாடும்
மாய்கையடாமாய்கையடா மதித்துப்பாரே.

ஆலித்தெழுந்து அபிராமன்மீது அனங்கனுற்றாள்
பாலிக்கும்போது யென்செய்குவாள் பஞ்சபாணனம்பு
தாலிக்குமேபழந் தட்டிற்குந் தொண்ணூறந்தாரடிதழும்புபட
கூலிக்குமேவெட்டும் பெருமானிரவிகுலோத்துங்கனே.

காக்கண்டத்தொனிக் கஞ்சியமான் கருங்கங்குலிலே
திரண்டவெள்ளத்தின் பிணமீதுசென்றனள் சேர்ந்தவனை
அரண்டஇன்பங்கொண்டு மீளக்கருபற்றி அங்கொருசால்
குறண்டகண்ணத்தி லுதைத்தனள்கானங் குலோத்துங்கனே.

கடிமலர்ப்பந்துகொண்டு கணவனுங்கடியக்காய்ந்து
இடியெனச்சோர்ந்துவீழ்ந்தா ளனமுலைக் கொடியனல்லாள்
முடியதுமுடவன்கையால் முன்பதாய்ச் சுந்திக்கொண்டு
அடிபடக்கண்டதெல்லா மம்பலத்ததிசயந்தான்.

வாரிடைபிடிங்கிமுட்டி வளரிளங்கொங்கைநல்லாள்
நீர்விழிகண்கள்சோர நேரிழையெரித்துச்சென்றும்
மார்சிகைதன்னைப்பற்றி மற்றவனடியும்பட்டு
ஆர்பறத்தழுவிக்கொண்ட தம்பலத்ததிசயந்தான்.

கம்பத்தூணட்டி கனகவிளக்கெரிய
செம்பொ னமளியின்மேல் சேராமல்—செம்புருள

புல்லூறல்மாறி புகைச்சல் புகைந்தனவோ
கல்லுருள முத்துருளக் கண்டு.

சொன்னசொற்கேளாவேந்தன் துடியிடைமடவாள்கையால்
மன்னவன்கழுத்தருக்க மனமதுதணிந்துவிட்டான்
தென்னிலவேலனாரே திருத்தணிமலையில்வாழும்
அண்ணலும்நீரும்வந்து யென் அரசனையெழுப்பிட்டீரே.

ஜாதிமார்க்கர்தவிர்ந்து கூஷனுகலனின்ற தாழ்வினை தனக்க ழுவனே தடம்பெரிய மைந்தனைத் தனியவைத்தே வேந்தன்தலை கொய்ததற்கழுவனே, ஆதிநாள் தாலிதந் தாரியன்றனைக்கொன்ற அரசனுக்கே யழுவனே, அக்கானகம் புகுந்து மருமன்னர் ஊர் வேசி யானதற்கே யழுவனே, வேதநூல் முறையிலாமைந்தனைத் தழுவியே வெந்தணலுக்கேயழுவனே, வெள்ளம்பிறந்துமே தள் ளாடி இடையரிடம் விட்டதற்கே யழுவனே, நீதியா யுலகத்தை ஒருகுடையிலாள்கின்ற நீதிமகாராஜபோஜனே, இப்பனின்ன மாய்விர்க்கவந்த விலைமோர்தனக்கழுவனே.

அன்றுதா னன்னைபுந் தந்தையுங் கூடியே அனுபவிப்பதுஞ் சஞ்சலம்- அங்கொருஜலத்துளி தரிப்பதுஞ்சஞ்சலஞ் தரித்துப் பின் ஆளானதுஞ் சஞ்சலம் பெண்ணையும் மண்ணையும் விரும்பு வதும் சஞ்சலம் பெண்டிலா திருப்பதுஞ்சஞ்சலம் பெற்றமகவில் லாதிருப்பதுஞ் சஞ்சலம், பெற்றபின்புஞ் சஞ்சலம், எண்ணரிய திரவியந்தேடியுஞ் சஞ்சலம் தேடாதிருப்பதுஞ் சஞ்சலம் என்று தான் சஞ்சலம் ஒழிந்துயான் உன்திருவடிக்காளாவனோ விண்ண வர் தொழுங்கருணை வள்ளிதெய்வானையுடன் வாழு மயிலேறியே வரவேண்டுமென்தனருகே.

தெலுங்கருழிசென்று தமிழ்பாடினல் மாகுஅரவம்தெலியதோ ய்பிச்சிவாடா என்பராம், நீவுசெப்பேதி கிந்தலோருள்வேசிதிப்பி னட்டுன்னதிசெப்பஞத்தோஎன்பராம், அலங்கொடுதுலுக்கர்தாம் அரவி அர்ச்சானே துமாரிபாஞ்சோ தென்பராம், துலங்கு கன் னடர்கள்தாம் குங்குமத்தோதுமது தெளிதல்லவோ ஒந்து கா சாருகொட்டா சுனனிவோ ஒகென்பராம், நிலையானபுவியாளும் இங்கிலீஷ்காரரும் உமிள் னே கோ வென்பராம், இவரெலாம் மித்தமிழ்க்குரிய ராவரோ சொல்லுமென் அற்புதநடராஜனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.
